

זבחים דף עג

הלכות תרומות

פרק ארבעה עשר

ספיקות וטומאה בתערובות

1 וכיצד מעלה סאה שנפלה? אם רצה להעלותה מאחת משתיקן - מעלה. ואם רצה להעלות חצייה מזו וחצייה מזו - מעלה.

כדים מלאים תאנים שלחלין שדרכם ליטרא תאנים שלתרומה כפי פד אחת מהן, ואין ידוע אי זו היא: אם היו שם מאה פד וכד, הרי זו תעלה, ולוקח פד אחת מהם ומוכרה* לכהן חוץ מדמי אותה ליטרא, והשאר מתרין; ואם היו פחות ממאה - הפמין בלן מרמעי, והשולים מתרין. ז וכן אם דרסה על פי כורת או על פי עגול ואין ידוע אי זה הוא.

דרסה על פי עגול, ואין ידוע אם בצפונה או בדרומו ולא אי זה עגול הוא - רואין אותן כאלו הן פרודות, ותעלה לפי המשקל: אם יש בכל העגולין מאה ליטרין - תעלה; והוא שיש בכל עגול מהן יתר על שני ליטרין, כדי שתבטל התרומה ברב, שספק התרומה בטל ברב החלין.

הלכות פסולי המקדשין

פרק ששי

זבחים שנתערבו

א כל הזבחים שנתערב בהן אחת מחטאות המתות או שור הנסקל, אפלו אחד ברבוא - בלן זמותו, לפי שבעלי חיים חשובין הן ואינן בטלין. ואם הקריב - הרצה, שאין בעלי חיים נדחין.

טז כל הקדשים אפשר שיתערבו מין במין, חוץ מן החטאת עם האשם, שאין אשם אלא מזכרי הכבשים, ואין לה חטאת מן הכבשים אלא נקבה. ז וכל אלו המתערבין בחיים - אם הקריב, הרצה, שאין בעלי חיים נדחין.

פרק שמיני

עופות שנתערבו

א חטאת העוף שנתערבה בעולת העוף, או עולת העוף שנתערבה בחטאת העוף, אפלו אחד ברבוא - בלן זמותו. במה דברים אמורים? בשהיו מפרשות בשעת לקיחת הבעלים, זו חטאת וזו עולה. אבל אם הביא עופות לחובתו, מהן חטאת ומהן עולה, ולא פירש, אלא בלן סתומות, ונתערבה חטאת או עולה בחובה זו הסתומה - יש להן דינים אחרים.

הלכות מאכלות אסורות

פרק שמיני

גיד הנשה; בשר לא ידוע; איסור הנאה

א איסור גיד הנשה נזהג בבהמה וחייה הטהורין, ואפלו בנבלות וטהפות שלקחן, ונזהג בשליל ובמקדשין, בין קדשים הנאכלין בין קדשים שאינן נאכלין, ונזהג בפרך שלימין ובפרך שלשמאל. ואין אסור מן התורה אלא שעל פה הירך בלבד, שנאמר: "אשר על פה הירך" (בראשית לז), אבל שאר הגיד שלמעלה מן הפה ושלמטה עד סופו, וכן חלב שעל הגיד - אינו אסור אלא מדברי סופרים. ושני גידין הן: הפנימי הסמוך לעצם אסור מן התורה, והעליון בלו אסור מדברי סופרים.

פרק ששה עשר

המשך; הנוצר מאיסורי הנאה

ז וכן כל בעלי חיים - חשובין הן, ואינן בטלין. לפיכך, שור הנסקל שנתערב באף שוורים, ועגלה ערופה באף עגלות, או צפור מצרע השחוטה באף צפרים, או פטר חמור באף חמורים - בלן אסורין בהנחה. אבל שאר הדברים - אף על פי שדרכן למנות, הרי אלו עולין בשעורן.

פסקי הרמב"ם לוקטו מנוסח מדויק המבוסס על כתבי יד המשובחים ביותר, מבית היוצר של "מפעל משנה תורה"

www.mishnetorah.com

ניתן להורדה באתר www.daf-yomi.com

בשיתוף "מפעל משנה תורה" ושיבת "תורת החיים"